

[Jens Thott]

Men for at Folketingets medlemmer nu ikke skal være helt uvidende om området, vil jeg gerne fremlægge et lille regnestykke. Adskillige sædvanligvis velinformede kilder fremhæver, at efterretningstjenestens bemanning ligger på ca. 1.000 mennesker eller 1.000 årsværk, som det hedder, når vi taler finanslov. Hvad koster så løn, pension, skæg og blå briller, telefon, porto, kuverter, husleje og varme osv. til 1.000 mennesker? Ja, det er næppe urimeligt at antage, at prisen er et sted mellem 300.000 og 400.000 kr. pr. snude; det er i hvert fald omtrent det, det koster at have en folketingssekretær ansat, og i det tilfælde skal der jo ikke medregnes nogen husleje. Det bliver noget, der ligner 400 mio. kr., som er gemt i finansloven alene til efterretningstjenesten.

Men dermed er det såmænd ikke slut. Det er nemlig sådan – og det ved vi også fra udtalelser til dagspressen – at Forsvarets Efterretningstjeneste ud over udgifterne til den ordinære løn, skæg og blå briller osv. har en hemmelig kasse til skjulte operationer. Hvor stor er den konto? Ja, vi ved fra en udtalelse fra Jens Otto Krag, at denne konto i hans statsministertid i 1960'erne udgjorde 25 mio. kr. Hvis vi nu pristalsregulerer disse 25 mio. kr., bliver det i dagens tal til ca. 100 mio. kr. Så har vi altså gemt noget, der ligner ½ mia. kr. alene til Forsvarets Efterretningstjeneste i finansloven. Men det var da rart at vide, hvor meget drejer det sig om. Hvor stort er tallet? Hvor mange er der ansat? Hvad er det, vi bevilger pengene til? Får vi overhovedet noget for den halve million kroner? Det synes jeg alt sammen det kunne være rimeligt at få oplyst.

Den sidste konto, denne konto for »dirty tricks«, revideres end ikke af Rigsrevisionen. Efter flere uafhængige udtalelser i dagspressen er det fremgået, at en særlig betroet medarbejder i efterretningstjenesten over for en særlig betroet medarbejder i Rigsrevisionen attesterer, at han ikke har hugget pengene selv. Denne særlig betroede medarbejder i Rigsrevisionen har i øvrigt tidligere været ansat i firmaet, så forbindelsen, cirklen, er sluttet, kontrollen er nul og niks. Men det er altså ca. 100 mio. kr., man på den måde kontrollerer ved, at én medarbejder over for en anden medarbejder siger: Jeg har ikke hugget af penge-kassen. Det er efter min opfattelse ikke en rimelig måde at kontrollere det på.

Denne totale mangel på kontrol kan jeg ikke lade være med at se i lyset af al den ballade, der var om en forhenværende trafikministers dokumenterede repræsentative middage eller den nuværende kirkeministers bøl med dokumenterede middage for sine embedsmænd ovre i Snapstinget, når møderne her i salen har trukket ud.

Jeg skal på denne baggrund anmode justitsministeren og forsvarsministeren om at oplyse, hvor store bevillingerne til de hemmelige tjenester er, og hvor mange årsværk Folketinget bevilger, når vi i aften stemmer om finanslovfor-slaget og det bliver vedtaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Svend Auken sagde i sit indlæg i formiddags, at Socialdemokratiet udnyttede en gunstig forhandlingssituation, og det synes jeg han har ret i.

Hvori bestod Socialdemokratiets gunstige forhandlingssituation her inden for de sidste par uger? Den bestod for det første i, at LO's tilslutning var helt nødvendig til omlægning af arbejdsgiverafgifterne, og LO's tilslutning kunne ikke opnås, medmindre Socialdemokratiet her i huset fik indflydelse på finanslovens udformning. LO og Socialdemokratiet havde så at sige hinanden i hånden i disse forhandlinger; det var ret åbenbart og ligetil.

Den anden årsag var, at Socialdemokratiet spillede på – og kunne gøre det – at der her i Folketinget mellem Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet og Fælles Kurs var et flertal for forhøjelse af folkepensionen. Socialdemokratiet spillede på netop Fremskridtspartiets og Fælles Kurs' stemmer i den sag.

Det var en gunstig forhandlingsposition, ja, vel, men jeg synes også, det er nødvendigt at pege på, hvori den netop bestod, fordi den netop sætter Fremskridtspartiets rolle i dette her i relief. Den virkelige virkning af Fremskridtspartiets rolle under finanslovsforhandlingerne var at blive brugt til at øge de offentlige udgifter og dermed øge skattetrykket.

En tredje faktor var i øvrigt også, at regeringen efter vores vurdering ikke udnyttede sine egne muligheder fuldt ud.

Ud fra en samlet vurdering finder vi i Det Radikale Venstre, at 1987 med de aftaler, der er indgået, klinger politisk ud med et resultat, der er langt bedre, end hvis vi var endt i krise, lam-